

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 384

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 iunie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 445 din 31 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici	2-3		
Decizia nr. 472 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme	3-4		
Decizia nr. 517 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	5-6		
Decizia nr. 534 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ alin. 2 raportat la art. 146 din Codul penal	7-8		
		Decizia nr. 540 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4, art. 361 alin. 2 și 3 și art. 385 ¹ alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală	8-9
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		603. — Hotărâre privind actualizarea inventarului domeniului public al statului și vânzarea unor bunuri din domeniul privat al statului de către Ministerul Administrației și Internelor	10-11
		637. — Hotărâre pentru modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 885/2008 privind finanțarea cheltuielilor ocazionate de organizarea și desfășurarea misiunilor de evaluare Schengen în România în perioada 2009—2010	11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		666. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC	12-13
		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 445

din 31 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, excepție ridicată de Doru Manole în Dosarul nr. 4.881/327/2008 al Judecătoriei Tulcea — Secția civilă și penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 și ca inadmisibilă a art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.881/327/2008, **Judecătoria Tulcea — Secția civilă și penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 și art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003**, excepție ridicată de Doru Manole în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii formulate de autorul excepției împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 și art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (3), precum și art. 41 alin. (1) din Constituție. Se arată că, în baza prevederilor legale, persoana care îndeplinește o funcție în cadrul unei societăți comerciale din sectorul privat nu poate participa la concursuri vizând ocuparea unui post de funcționar public.

Judecătoria Tulcea — Secția civilă și penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 este inadmisibilă. În ceea ce privește dispozițiile art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003, se apreciază că acestea sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003, abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 611/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 14 iulie 2008, dispoziții asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe.

Dispozițiile art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 au următorul cuprins: „*Funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:*

[...]

c) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ, din sectorul public sau privat, în cadrul unei asociații familiale sau ca persoană fizică autorizată.”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (3) referitoare la egalitate și art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.081 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 11 decembrie 2007. În cuprinsul deciziei s-a arătat că textul de lege criticat a instituit măsura incompatibilității funcționarilor publici cu alte funcții sau

activități deținute în cadrul unor societăți ori regii. Incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile legale criticate are ca finalitate garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice și se circumscrie înseși denumirii Legii nr. 161/2003, și anume constituie o măsură pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și sancționarea corupției. În asemenea condiții, prevederile legale criticate nu sunt de natură să creeze privilegii în sensul art. 16 din Constituție. Dispozițiile constituționale referitoare la egalitate vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, iar nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, atunci când acestea se justifică de existența unui interes public, apreciat ca atare prin actul administrativ de desemnare a funcționarului public, emis în condițiile legii, cum este cazul în speță.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Doru Manole în Dosarul nr. 4.881/327/2008 al Judecătoriei Tulcea — Secția civilă și penală.

2. Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 472

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, excepție invocată de Gabor Aron în Dosarul nr. 1.600/119/2008 al Tribunalului Covasna.

În legătură cu critica art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 prin raportare la dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că este neîntemeiată. Dreptul persoanei de a-și alege profesia, meseria ori locul de muncă, prevăzut de textul constituțional, nu este incompatibil cu instituirea unor condiții pentru exercitarea unor funcții publice, astfel încât acestea să corespundă interesului public.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003, Curtea reține că aceasta nu vizează dispozițiile unei legi sau ale unei ordonanțe, ci se referă la legalitatea unor dispoziții cuprinse într-un act normativ emis de Guvern. În consecință, nefiind întrunite cerințele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă, ca fiind inadmisibilă.

și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Doru Manole în Dosarul nr. 4.881/327/2008 al Judecătoriei Tulcea — Secția civilă și penală.

2. Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 472

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, excepție invocată de Gabor Aron în Dosarul nr. 1.600/119/2008 al Tribunalului Covasna.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.600/119/2008, **Tribunalul Covasna a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme.**

Excepția a fost ridicată de Gabor Aron într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată prin acțiunea introductivă, fără să fie motivată.

Tribunalul Covasna consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă pentru că nu este motivată și a fost ridicată prin acțiune principală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 21 decembrie 2007, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 232/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 6 noiembrie 2008.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate Curtea constată, în primul rând, că aceasta nu este motivată, în sensul cerințelor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Încălcarea acestor dispoziții imperative are drept consecință imposibilitatea exercitării controlului de constituționalitate, Curtea neputându-se substitui autorului sesizării, invocând în locul acestuia unul sau mai multe motive de neconstituționalitate, întrucât o astfel de inițiativă ar echivala cu un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, excepție invocată de Gabor Aron în Dosarul nr. 1.600/119/2008 al Tribunalului Covasna.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

În al doilea rând, se constată că această excepție este ridicată direct, prin acțiune, ceea ce reprezintă un alt motiv de inadmisibilitate, cum în mod corect a sesizat Avocatul Poporului.

Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens, de exemplu prin Decizia nr. 764 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 5 ianuarie 2007, respingând, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, întrucât autorul excepției a introdus în fața instanței de judecată o acțiune prin care a solicitat să se constate neconstituționalitatea prevederii legale menționate.

Așa cum rezultă din considerentele deciziei menționate, soluția de respingere a excepției ca inadmisibilă se întemeiază pe nelegalitatea sesizării.

Astfel, s-a reținut că, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, precum și prevederilor art. 29 din Legea sa de organizare și funcționare, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial.

Așadar, excepția de neconstituționalitate constituie una dintre căile prin care Curtea Constituțională este sesizată în vederea exercitării controlului a posteriori asupra constituționalității legilor și ordonanțelor.

S-a mai arătat în decizia menționată că, „În cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care, partea care le ridică, instanța de judecată din oficiu sau procurorul urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. În aceeași ordine conceptuală, excepția de neconstituționalitate reprezintă o chestiune prejudicială, adică o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexasă. Așa se și explică prevederea cuprinsă în art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în conformitate cu care, «pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă». Așadar, excepția de neconstituționalitate nu poate forma obiectul unei acțiuni principale nici în fața instanței de judecată sau de arbitraj, unde constituie întotdeauna un mijloc de apărare într-un litigiu în curs de soluționare, și nici în fața Curții Constituționale. În consecință, întrucât excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu nerespectarea art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, urmează ca aceasta să fie respinsă ca inadmisibilă”.

Atât soluția pronunțată în Decizia Curții Constituționale nr. 764 din 31 octombrie 2006, cât și considerentele pe care aceasta s-a întemeiat își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 517

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Emil Siegmeth în Dosarul nr. 6.538/108/2006 al Tribunalului Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.538/108/2006, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism**, excepție ridicată de Emil Siegmeth.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 sunt neconstituționale, deoarece, deși par să reglementeze o infracțiune distinctă, diferită de cele prevăzute în Codul penal, fără să definească conținutul și domeniul sancționator, se limitează să facă trimitere la reglementarea comună, autorizând aplicarea prin analogie a pedepsei prevăzute de Codul penal. În ceea ce privește art. 23 din Legea nr. 656/2002, se arată că încalcă principiul separației puterilor în stat și înlăptuirea justiției, prin aceea că reglementează criteriile de stabilire a vinovăției exclusiv pe temeuri obiective, aducând atingere independenței judecătorului în aprecierea probelor. Se mai arată și faptul că modificarea aceluiași text de lege prin ordonanță de urgență

încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, deoarece nu a existat o situație extraordinară care să impună adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Tribunalul Arad — Secția penală apreciază că este întemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003. Aceasta întrucât art. 8 din Legea nr. 39/2003, ca lege specială, incriminează o infracțiune distinctă, diferită de cea existentă în Codul penal, fără ca domeniul sancționator și conținutul acesteia să fie definite, făcându-se trimitere la reglementarea comună, ceea ce încalcă principiul legalității incriminării. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 23 din Legea nr. 656/2002, se apreciază că este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă dispozițiile constituționale și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 29 ianuarie 2003, precum și cele ale art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 au următorul cuprins:

— Art. 7: „(1) *Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. (1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru*

infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni grave, se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.”;

— Art. 8: „Inițierea sau constituirea ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui grup, în vederea săvârșirii de infracțiuni, care nu este, potrivit prezentei legi, un grup infracțional organizat, se pedepsește, după caz, potrivit art. 167 sau 323 din Codul penal.”

Art. 23 din Legea nr. 656/2002 are următorul cuprins:
„(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 531 alin. (3) lit. a)—c) din Codul penal.

(5) Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, ale art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei, ale art. 73 lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, ale art. 115 alin. (4) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului și ale art. 124 — Înfăptuirea justiției, cu raportare la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind legalitatea pedepsei.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește constituționalitatea art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Emil Siegmeth în Dosarul nr. 6.538/108/2006 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

jurisprudența sa, răspunzând unor critici similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.190 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2008, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, că prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 nu încalcă dispozițiile art. 23 alin. (12) și art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală.

De asemenea, contrar susținerilor autorului excepției, dispozițiile art. 8 din Legea nr. 39/2003 nu constituie o incriminare prin analogie, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, așa cum a mai reținut Curtea în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 175 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 9 martie 2009, analogia, ca instituție juridică, se plasează în sfera aplicării legii ca argument de interpretare, și nu în cea a procesului legislativ. Folosirea acestei noțiuni pentru caracterizarea normei instituite de legiuitor conduce la o contradicție în termeni, căci analogia implică absența normei și, în consecință, libertatea recunoscută unei autorități publice — în mod excepțional și nu în materie penală — de a stabili ea însăși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat. Or, așa cum se poate observa, art. 8 din Legea nr. 39/2003, criticat în prezenta cauză, prevede expres că infracțiunile nominalizate se pedepsesc potrivit textelor din Codul penal în care sunt incriminate.

II. Referitor la dispozițiile art. 23 din Legea nr. 656/2002, care reglementează infracțiunea de spălare a banilor, se constată că nu aduc nicio atingere independenței judecătorului în aprecierea probelor. De asemenea, modificarea acestui text de lege prin ordonanță de urgență este în concordanță cu dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție. Se observă în acest sens că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 este motivată urgența care a determinat adoptarea acestei reglementări, impusă de necesitatea respectării obligațiilor ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană și a transpunerii în legislația internă a unor directive, precum și de faptul că termenul-limită de implementare pentru toate statele membre a fost 15 decembrie 2007, neexistând derogări pentru noile state membre.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 534

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. 2
raportat la art. 146 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. 2 din Codul penal raportat la art. 146 din același cod, excepție ridicată de Radu Cozaciuc în Dosarul nr. 5.005/285/2008 al Judecătoriei Rădăuți.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.005/285/2008, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. 2 din Codul penal raportat la art. 146 din același cod**, excepție ridicată de Radu Cozaciuc.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederea expresă a unei anumite sume de bani în funcție de care se stabilește agravanta la infracțiunea de delapidare încalcă principiile constituționale. Astfel, pentru a se stabili fără dubiu prejudiciul trebuie să se administreze un vast probatoriu și, de multe ori, după administrarea tuturor probelor, se determină un prejudiciu mult mai mic decât cel indicat de partea civilă. În plus, stabilirea unei sume de bani în funcție de care se prevede agravanta unei infracțiuni nu ține cont întotdeauna de realitățile sociale dintr-un anumit moment. Trebuie să se aibă în vedere inflația, creșterea economică, veniturile care se pot realiza, astfel încât se ajunge în situația în care o sumă de bani ce constituie „consecințe deosebit de grave” să fie echivalentul câtorva salarii.

Judecătoria Rădăuți apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu intră în contradicție cu principiile constituționale invocate. Faptul că legiuitorul a înțeles să stabilească drept criteriu pentru evaluarea gradului de pericol social al unei infracțiuni, pe cel valoric, nu înseamnă că prin aceasta ar fi încălcate dispozițiile constituționale și că în atare situație inculpatul nu ar beneficia de un proces echitabil sau că nu s-ar incurba de prezumția de nevinovăție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 146 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal, având următorul cuprins:

— art. 146 (Consecințe deosebit de grave): „Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.”;

— art. 215¹ (Delapidarea) alin. 2: „În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Se susține că aceste dispoziții legale încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției și a legilor, în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, în art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție și în art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției vizează norma cu caracter explicativ cuprinsă în art. 146 din Codul penal, în raport cu care este reglementată agravanta infracțiunii de delapidare prevăzută de art. 215 alin. 2; în opinia sa, criteriul valoric avut în vedere de legiuitor pentru a defini sintagma „consecințe deosebit de grave” este inadecvat și în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate.

În jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 50 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 de 28 februarie 2006, Curtea a statuat că reglementarea cuprinsă în art. 146 din Codul penal este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni, cum ar fi, spre exemplu, furtul calificat, tâlhăria, înșelăciunea, delapidarea sau distrugerea calificată. Susținerile referitoare la caracterul inadecvat al criteriului valoric care determină înțelesul expresiei *consecințe deosebit de grave*, deși pot fi reale în condiții de devalorizare a monedei naționale, nu pot fi reținute. Modificarea conținutului unei norme juridice, în sensul adaptării ei la realitățile sociale, este o prerogativă exclusivă a autorității legislative în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Curtea Constituțională, potrivit competenței sale înscrise în art. 146 din Constituție și în Legea nr. 47/1992, verifică, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor, conformitatea acestora cu

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile constituționale și convenționale invocate, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 197 alin. 1 și 4, art. 361 alin. 2 și 3 și art. 385¹ alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 197 alin. 1: *„Încălcările dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrag nulitatea actului, numai atunci când s-a adus o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.”;*

— Art. 197 alin. 4: *„Încălcarea oricărei alte dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. 2 atrage nulitatea actului în condițiile alin. 1, numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului. Instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.”;*

— Art. 361 alin. 2: *„Încheierile date în primă instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu fondul.”;*

— Art. 361 alin. 3: *„Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței.”;*

— Art. 385¹ alin. 2: *„Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.”;*

— Art. 385¹ alin. 3: *„Recursul declarat împotriva sentinței sau deciziei se socotește făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea hotărârii.”*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4, art. 361 alin. 2 și 3 și art. 385¹ alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Tiba în Dosarul nr. 10.445/118/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind actualizarea inventarului domeniului public al statului și vânzarea unor bunuri din domeniul privat al statului de către Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Valoarea de inventar a bunului imobil înscris în domeniul public al statului poziția M.F.P. nr. 104.279, cod de clasificare nr. 8.29.10 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, este de 131.054,64 lei.

Art. 2. — Se aprobă scoaterea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor a imobilului înregistrat la poziția M.F.P. 104.279, cod de clasificare nr. 8.29.10 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, având datele de identificare cuprinse în anexa nr. 1, ca urmare a retrocedării acestuia către persoana îndreptățită, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Se aprobă scoaterea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor și valorificarea prin vânzare către proprietarul imobilului menționat la art. 2, a bunurilor prevăzute în anexa nr. 2, la valoarea de 24.994,06 lei, care se va achita integral la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, actualizată cu indicele de inflație din ziua efectuării plății.

(2) Ministerul Administrației și Internelor va încheia contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor prevăzute în anexa nr. 2, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Cheltuielile necesare pentru perfectarea vânzării se suportă de către cumpărător.

Art. 4. — Suma rezultată din vânzarea bunurilor prevăzute în anexa nr. 2 se face venit la bugetul de stat.

Art. 5. — Predarea-primirea bunurilor prevăzute la art. 3 se face pe bază de proces-verbal încheiat între reprezentanții Ministerului Administrației și Internelor și cumpărător, în termen de 30 de zile de la data achitării integrale a contravalorii acestora, respectiv a încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Art. 6. — Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
Dan Nica
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 13 mai 2009.
Nr. 603.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se scoate din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor ca urmare a retrocedării acestuia către fostul proprietar, în condițiile legii

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se scoate imobilul	Caracteristicile imobilului	Numărul de inventar și codul de clasificare, conform Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006
Comuna Snagov, Str. Narciselor nr. 11—13, județul Ilfov	Statul român și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor	Suprafața construită = 281 m ² Suprafața desfășurată = 441 m ² Suprafața terenului = 3.549 m ²	<u>104.279</u> 8.29.09

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor scoase din domeniul public al statului, amplasate în incinta imobilului situat în comuna Snagov,
Str. Narciselor nr. 11—13, județul Ilfov, care se vor vinde proprietarului imobilului

Caracteristicile bunului	Valoarea contabilă la data de 4 februarie 2009	Amortismentele la data de 31 octombrie 2008	Valoarea rămasă la data de 31 octombrie 2008
Puț mică adâncime 80 m	21.001,6 lei	3.550,3 lei	17.451,33 lei
Centrală termică	9.757,5 lei	2.204,8 lei	7.542,73 lei
Total general:	30.759,1 lei	5.755,1 lei	24.994,06 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 885/2008
privind finanțarea cheltuielilor ocazionate de organizarea și desfășurarea
misiunilor de evaluare Schengen în România în perioada 2009—2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 885/2008 privind finanțarea cheltuielilor ocazionate de organizarea și desfășurarea misiunilor de evaluare Schengen în România în perioada 2009—2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 27 august 2008, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Ministerul Administrației și Internelor este abilitat să suporte cheltuielile cu caracter protocolar și cheltuielile privind

transportul intern aerian pentru experții participanți la misiunile de evaluare, prin derogare de la prevederile cap. II pct. 2 și pct. 5 lit. C ultimul paragraf din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 552/1991, cu modificările ulterioare.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

p. Ministrul afacerilor externe,

Costea Romulus Doru,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 27 mai 2009.

Nr. 637.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC

Având în vedere prevederile art. 9 din Regulamentul Comisiei Europene (CE) nr. 1.217/2004, care stabilește specificațiile comune ale programelor naționale de control al calității în domeniul securității aviației civile,

în temeiul prevederilor art. 13 din Programul național de asigurare a calității în domeniul securității aeronautice — PNAC-SECA, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.869/2005, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 17 aprilie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Legitimațiile inspectorilor AVSEC emise până la data intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile până la expirarea duratei valabilității înscrise pe document.

Art. III. — Direcția generală infrastructură și transport aerian din Ministerul Transporturilor și Infrastructurii va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 29 mai 2009.
Nr. 666.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 562/2006)

LISTA INSPECTORILOR AVSEC

Nr. crt.	Numele și prenumele	Codul numeric personal	Structura din care face parte
1.	Arba Ioan	1550107400612	Direcția generală infrastructură și transport aerian
2.	Căprioară Marin	1590516400030	Direcția generală infrastructură și transport aerian
3.	Dobre Florea	1560425400780	Direcția generală infrastructură și transport aerian
4.	Mureșan Remus Alexandru Ioan	1741103240061	Direcția generală infrastructură și transport aerian
5.	Protopopescu Florina	2790104106821	Direcția generală infrastructură și transport aerian
6.	Tat Paul Dorin	1800928420028	Direcția generală infrastructură și transport aerian
7.	Țocu Vasile	1620301400367	Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA R.A.
8.	Popa Dan	1510714400686	Școala Superioară de Aviație Civilă
9.	Toșa Ovidiu Dumitru	1671024272637	C.N. Aeroportul Internațional Henri Coandă — București S.A.
10.	Cazacu Titus Adrian	1621219131265	S.N. Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța S.A.
11.	Ciobanu Florea	1570513400634	Serviciul Român de Informații — Direcția Generală Prevenire și Combatere Terorism
12.	Marinete Călin Lucian	1720623354773	S.N. Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia S.A.
13.	Șuta Nicușor	1640822131234	S.N. Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța S.A.
14.	Iosopescu Cristian	1740513221250	Regia Autonomă Aeroportul Iași R.A.

MODELUL ȘI CONȚINUTUL LEGITIMAȚIILOR INSPECTORILOR AVSEC

GUVERNUL ROMÂNIEI	
	
MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII	
	NUME
	PRENUME
	INSPECTOR AVSEC CNPXXXXXXXXXX
	Valabilitate : xx.xx.2009 – xx.xx.2012

Text pe verso: „Purtătorul prezentei legitimații se bucură de drepturile acordate de prevederile Programului național de asigurare a calității în domeniul securității aeronautice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.869/2005.”

„Utilizarea prezentei legitimații de către altă persoană se pedepsește conform legislației în vigoare.”

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 109/2005*)

privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România

Art. 1. — Prezenta lege reglementează dreptul la indemnizație al artiștilor interpreți sau executanți, cetățeni români, care au desfășurat activitate artistic-interpretativă în regim de liber-profesionist în perioada 1 ianuarie 1950—27 septembrie 1999 pe teritoriul României sau în străinătate.

Art. 2. — Nu fac obiectul prezentei legi activitățile care nu sunt de natură artistic-interpretativă.

Art. 3. — În sensul prezentei legi:

a) *artiștii interpreți sau executanți* sunt actorii, cântăreții, muzicienii, dansatorii, artiștii de circ și alte persoane care prezintă, cântă, dansează, recită, declamă, joacă, interpretează, dirijează, exprimă ori execută în orice modalitate o operă literară sau artistică, un spectacol de orice fel;

b) *activitatea artistic-interpretativă în regim de liber-profesionist* este activitatea artiștilor interpreți sau executanți, realizată în condițiile prevăzute la art. 1 în regim de colaborare

cu instituții publice de stat, cu persoane juridice de drept public sau cu persoane juridice de drept privat de profil.

Art. 4. — (1) În categoria artiștilor interpreți sau executanți se încadrează:

a) soliștii și interpreții vocali de:

— muzică clasică — operă, lied, operetă;

— muzică ușoară, folk, pop, rock;

— muzică folclorică;

b) soliștii instrumentiști și instrumentiștii de:

— muzică clasică;

— muzică ușoară;

— muzică folclorică;

c) dirijorii de:

— muzică clasică;

— muzică ușoară;

— muzică folclorică;

*) Republicată în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 4/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 123/2009 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 6 mai 2009, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 12 mai 2005 și a mai fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.318/2007 privind indexarea unor indemnizații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 31 octombrie 2007, și prin Hotărârea Guvernului nr. 1.147/2008 privind indexarea unor indemnizații acordate în baza unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 2 octombrie 2008.

d) actorii:

- de teatru;
- mânuitori păpuși;
- de pantomimă;
- de cinema;

e) prezentatorii de spectacole;

f) soliștii de balet și dans, balerinii și dansatorii, coregrafii;

g) artiștii de circ și cascadorii.

(2) Completarea listei prevăzute la alin. (1) se poate face prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.

Art. 5. — (1) Artiștii interpreți sau executanți care au desfășurat activitate artistic-interpretativă în regim de liber-profesionist beneficiază de o indemnizație lunară pentru activitatea artistic-interpretativă, la îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) au vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 3 la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

b) au realizat o perioadă de activitate artistic-interpretativă de minimum 10 ani;

c) realizează venituri nete lunare sub nivelul pensiei medii anuale pentru limită de vârstă și stagiul complet de cotizare, din sistemul public de pensii, comunicată de Institutul Național de Statistică, aferentă anului anterior acordării indemnizației.

(2) Perioada prevăzută la alin. (1) lit. b) se constituie din:

a) însumarea anilor calendaristici în care s-a realizat o activitate artistic-interpretativă de cel puțin 92 de zile lucrătoare, prin echivalarea activităților stabilite conform prevederilor art. 10;

b) însumarea perioadelor reprezentând vechime în specialitate, realizată prin desfășurarea de activitate artistic-interpretativă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, dar insuficientă pentru obținerea unei pensii în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

(3) Perioada prevăzută la alin. (2) nu include perioadele realizate și valorificate ca stagiul de cotizare la stabilirea drepturilor de pensie în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale sau în alte sisteme de asigurări sociale.

(4) La stabilirea perioadei de activitate artistic-interpretativă, potrivit prevederilor alin. (2), anii calendaristici în care nu s-au realizat cel puțin 92 de zile lucrătoare, prin echivalarea activităților, nu se iau în calcul.

(5) În cazul vechimii în specialitate, realizată conform alin. (2) lit. b), fracțiunile mai mari de 6 luni se întregesc la un an, iar cele mai mici de 6 luni nu se iau în calcul.

Art. 6. — (1) Atestarea calității de beneficiar al indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți și stabilirea perioadei de activitate artistic-interpretativă se fac la cererea artistului liber-profesionist interesat, pe baza documentelor oficiale eliberate de către Societatea Română de Radiodifuziune, Societatea Română de Televiziune, ARTEXIM, ELECTRECORD, precum și de către orice altă persoană juridică de drept public sau privat prevăzută la art. 3 lit. b), la care artiștii interpreți sau executanți liber-profesionisti au prestat activități artistic-interpretative în regim de colaborare.

(2) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1) au obligația de a pune la dispoziție solicitanților documentele care pot dovedi desfășurarea activității artistic-interpretative, în termen de 30 de zile de la data solicitării.

(3) În lipsa sau în completarea documentelor oficiale, dovada activității artistic-interpretative sau a atestării se poate face cu orice mijloc de probă prevăzut de lege, afișe, programe, fotografii, articole, cronici, recenzii, declarații notariale.

Art. 7. — (1) În termen de 30 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin

ordin comun al ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național și ministrului muncii, familiei și protecției sociale se înființează Comisia pentru atestarea calității de beneficiar al indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți, denumită în continuare *Comisia*.

(2) Sumele necesare pentru desfășurarea activității Comisiei se prevăd și se suportă din bugetul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.

Art. 8. — (1) Comisia stabilește, prin hotărâre, în condițiile prezentei legi, dreptul artiștilor interpreți sau executanți de a primi indemnizația pentru activitatea desfășurată în regim de liber-profesionist.

(2) Hotărârea prevăzută la alin. (1) se emite și se comunică solicitantului în termen de 60 de zile de la data solicitării.

(3) La solicitarea petentului, Comisia poate stabili prelungirea termenului prevăzut la alin. (2), pentru completarea de către solicitant a dosarului propriu, fără a se depăși însă 30 de zile de la depunerea ultimelor documente de către solicitant.

(4) Solicitanții pot contesta hotărârea prevăzută la alin. (1), în termen de 15 zile de la primire, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Contestațiile se soluționează în termen de 15 zile de la data înregistrării lor.

(5) Hotărârea finală a Comisiei se comunică casei teritoriale de pensii competente, în termen de 15 zile de la expirarea termenului de contestare sau, după caz, de la soluționarea contestațiilor.

(6) La primirea hotărârii Comisiei, casa teritorială de pensii are următoarele obligații:

a) să înregistreze hotărârea;

b) să verifice perioadele de vechime care au fost valorificate pentru stabilirea pensiei în sistemul public de pensii, în vederea identificării eventualelor suprapuneri;

c) să emită, în termen de 45 de zile de la primirea hotărârii, decizia administrativă în baza căreia se efectuează plata indemnizației.

Art. 9. — (1) De indemnizația pentru activitatea artistic-interpretativă beneficiază, indiferent de vârstă, și artiștii interpreți sau executanți liber-profesionisti care, urmare a unei boli profesionale, nu au mai putut desfășura activitatea artistică și care dovedesc această situație, precum și faptul că au realizat o perioadă de activitate artistic-interpretativă în regim de liber-profesionist de minimum 5 ani.

(2) Bolile profesionale care pot fi dobândite ca urmare a desfășurării activităților artistic-interpretative prevăzute la art. 10 alin. (1) și care pot genera pierderea capacității de muncă se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi.

(3) Dobândirea uneia dintre bolile profesionale stabilite potrivit alin. (2) se certifică de către medicul specialist în medicina muncii.

Art. 10. — (1) Activitatea artistic-interpretativă se echivalează cu zile lucrătoare, după cum urmează:

a) o participare în direct la un spectacol sau reprezentare artistică televizate — 10 zile lucrătoare;

b) o participare la realizarea unui spectacol sau a unei reprezentări artistice organizate de o persoană juridică de drept public sau privat — 10 zile lucrătoare, la care se adaugă câte o zi pentru fiecare reprezentație;

c) o participare la realizarea unei emisiuni TV înregistrate — 15 zile lucrătoare;

d) o participare la realizarea unei înregistrări de teatru radiofonic, de poezii sau povestiri pentru radio, televiziune sau casă de discuri — 30 de zile lucrătoare;

e) o participare la realizarea unei înregistrări muzicale pe orice tip de suport tehnic — 10 zile lucrătoare;

f) o participare la un eveniment artistic de genul festival, gală și altele asemenea, declarat ca național — 30 de zile lucrătoare;

g) o participare la un eveniment artistic de importanță internațională, declarat ca atare — 60 de zile lucrătoare;

h) o interpretare a unui rol într-o producție cinematografică de lung sau scurtmetraj — un număr de zile lucrătoare echivalent cu numărul de zile de filmare prevăzute în contract, inclusiv zilele de deplasare la și de la locurile de filmare, precum și zilele de repaus;

i) un turneu artistic în țară sau în străinătate — un număr de zile lucrătoare egal cu dublul numărului de zile calendaristice din perioada în care s-a desfășurat turneul, la care se adaugă ziua plecării și cea a revenirii din turneu.

(2) Numărul zilelor lucrătoare cu care se echivalează fiecare prestație artistic-interpretativă dintre cele prevăzute la alin. (1) include și zilele necesare repetițiilor de orice fel, precum și pe cele necesare oricărei alte activități pregătitoare depuse în scopul bunei desfășurări a prestației, anterioare acesteia sau concomitente cu ea.

(3) Premiile unu, doi și trei, precum și distincțiile similare obținute prin participarea la evenimente artistice naționale sau internaționale de prestigiu majorează cu 30% numărul de zile lucrătoare cu care, potrivit prevederilor alin. (1), se echivalează activitatea artistic-interpretativă și cu 10% pentru alte premii.

Art. 11. — (1) Cuantumul indemnizației lunare, în sumă fixă, acordată pentru activitatea artistic-interpretativă este:

a) 339 lei*) pentru artiștii interpreți sau executanți prevăzuți la art. 4 alin. (1), cu atestat categoria I, eliberat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național;

b) 254 lei**) pentru artiștii interpreți sau executanți prevăzuți la art. 4 alin. (1), cu atestat categoria a II-a, eliberat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național;

c) 198 lei*) pentru artiștii interpreți sau executanți prevăzuți la art. 4 alin. (1), cu atestat categoria a III-a, eliberat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.

(2) Cuantumul indemnizației pentru activitatea artistic-interpretativă se actualizează anual, prin hotărâre a Guvernului**), în funcție de evoluția indicelui prețurilor de consum.

Art. 12. — (1) În funcție de documentele oficiale și/sau de dovezile depuse de solicitant, Comisia va stabili nivelul indemnizației pentru activitatea artistic-interpretativă, după cum urmează:

a) persoanele care au studii superioare ori medii de specialitate, care fac dovada că au prestat activitate artistic-interpretativă, în condițiile prezentei legi, vor beneficia de indemnizația corespunzătoare atestatului de categoria I;

b) artiștii interpreți sau executanți care fac dovada că au prestat activități artistic-interpretative în condițiile prezentei legi, dar care nu mai dețin atestatele vor beneficia de indemnizația corespunzătoare atestatului de categoria a II-a;

c) artiștii interpreți sau executanți care fac dovada că au prestat activități artistic-interpretative în condițiile prezentei legi,

fără a fi obținut atestate, vor beneficia de indemnizația corespunzătoare atestatului de categoria a III-a;

d) artiștii de circ, fără atestate, angajați ai Circului de Stat, care fac dovada că au prestat activitate artistic-interpretativă, în condițiile prezentei legi, beneficiază de indemnizație corespunzătoare atestatului de categoria I.

(2) În funcție de notorietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), a celor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. b) și c), precum și de activitatea artistic-interpretativă a acestora, Comisia poate hotărî, cu unanimitate de voturi, acordarea indemnizației corespunzătoare atestatului de categoria I.

Art. 13. — (1) Pentru acordarea indemnizației prevăzute la art. 11 se iau în considerare toate veniturile realizate din activități profesionale, inclusiv pensiile, pe care le realizează beneficiarul acestui drept, cu excepția indemnizației de merit prevăzute de Legea nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru menținerea în plată a indemnizației, dovada veniturilor nete lunare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c), realizate în anul anterior, se depune la casa teritorială de pensii competentă, până la finele primului trimestru al fiecărui an calendaristic pentru care se primește indemnizație.

Art. 14. — (1) Plata indemnizației pentru activitatea artistic-interpretativă în regim de liber-profesionist se efectuează de casa teritorială de pensii competentă, pe baza hotărârii prevăzute la art. 8 alin. (1).

(2) Indemnizația pentru activitatea artistic-interpretativă se plătește începând cu luna următoare celei în care s-a emis hotărârea prevăzută la art. 8 alin. (5).

(3) Punerea în plată se face în baza deciziei casei teritoriale de pensii competente.

(4) Decizia prevăzută la alin. (3) poate fi contestată de solicitant, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Plata indemnizației se suspendă în prima lună a trimestrului următor determinării veniturilor, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1), în cazul în care beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile legale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) sau dacă acesta nu depune la timp dovada prevăzută la art. 13 alin. (2).

(6) Plata indemnizației suspendate potrivit alin. (5) se reia în luna următoare îndeplinirii condițiilor prevăzute pentru aceasta.

Art. 15. — Plata indemnizației încetează începând cu luna următoare celei în care beneficiarul a decedat.

Art. 16. — (1) Sumele încasate necuvenit, cu titlu de indemnizație, se recuperează de la beneficiar, în condițiile legii.

(2) În cazul în care nu se pot recupera, integral sau parțial, sumele plătite necuvenit cu acest titlu vor fi recuperate, în condițiile legii, de la persoanele vinovate.

*) Cuantumul indemnizației lunare, prevăzut la lit. a), b) și c), este cel indexat potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.147/2008 privind indexarea unor indemnizații acordate în baza unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 2 octombrie 2008.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.318/2007 privind indexarea unor indemnizații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 31 octombrie 2007, și Hotărârea Guvernului nr. 1.147/2008 privind indexarea unor indemnizații acordate în baza unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 2 octombrie 2008.

Art. 17. — Fondurile necesare pentru plata indemnizațiilor stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 18. — Normele metodologice de aplicare a prezentei legi se aprobă prin hotărâre a Guvernului*), la propunerea Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național și Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi.

Art. 19. — (1) Încălcarea prevederilor art. 6 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei.

(2) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunii se fac de către persoanele împuternicite din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, la cererea solicitantului.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2006, cu excepția art. 4—7, art. 9 alin. (2), art. 12*), art. 17—19**) care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) În anul 2005, Ministerul Culturii și Cultelor și Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei au elaborat Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.469/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.109 din 8 decembrie 2005.

**) Textul se referă la fostele art. 12 și art. 17—19, care au devenit, în prezenta formă republicată, art. 13 și art. 18—20.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și IV din Ordonanța Guvernului nr. 4/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 109/2005 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — (1) Componenta Comisiei pentru atestarea calității de beneficiar al indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți, prevăzută la art. 7 din Legea nr. 109/2005, denumită în continuare *Comisia*, este următoarea: 2 reprezentanți ai Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, 2 reprezentanți ai Ministerului Culturii și Cultelor și un reprezentant desemnat din rândul uniunilor de artiști interpreți sau executanți legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, se modifică, prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului culturii și cultelor, componența comisiei prevăzute la alin. (1).

(3) Comisia va funcționa pe lângă Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, pe baza regulamentului aprobat prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului culturii și cultelor.

Art. IV. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431065